

HOE ZIT HET INTUSSEN MET..... JYOTI EN KIRAN????

*Jyoti en Kiran zijn twee Nepalese meisjes die enkele jaren geleden getuige waren van een huiselijk drama. Tijdens een ruzie viel hun vader in een dronken bui zijn vrouw aan met een bijl. Hun moeder overleed en hun vader zit nu voor 20 jaar in de gevangenis. Er was **geen familie** om voor hen te zorgen, dus werden ze naar een arme religieuze gemeenschap gebracht, die echter niet kon instaan voor hun verdere opleiding en opvoeding. Maar hier kwam verandering in. De directeur van hun school, Mahendra Maskey, en zijn gezin namen de twee meisjes in huis. Dit ging echter niet zonder **financiële hulp**. Daarom organiseerde **de leerlingenraad vanaf 2002** jaarlijks een aantal activiteiten waarvan de **opbrengst naar Jyoti en Kiran** ging (o.a. een deel van het galabal) met de belofte dat we hen financieel zouden helpen tot ze afgestudeerd waren. Maar hoe gaat het intussen nog met hen? We vroegen het hen zelf via skype.*

Dag Jyoti en Kiran, hoe gaat het met jullie?

Kiran: Prima, hoor, dankjewel.

Hoe oud zijn jullie momenteel?

Jyoti: Kiran is zestien, ikzelf ben zeventien.

Hebben jullie ook vakantie zoals wij (interview vond plaats in augustus, nvdr.) of moeten jullie naar school nu?

Kiran: Vandaag hebben we net een vrije dag, maar morgen moeten we weer naar school. We zitten in het laatste en voorlaatste jaar van het secundair. In

Nepal gaat het secundair tot 'class 10' (leerlingen zijn dan zestien- zeventien jaar oud).

Gaan jullie hierna nog voortstuderen?

Jyoti: We dromen er allebei van om voor verpleegster te studeren. Dit zal echter niet makkelijk worden, want het inschrijvingsgeld daarvoor is bijzonder hoog. Dit komt vooral doordat de overheid het onderwijs niet financieel ondersteunt en je dus alle kosten zelf moet betalen. Mahendra- onze stiefvader - gaat proberen om een studiebeurs voor ons te pakken te krijgen. Als dat niet lukt, kunnen we nog altijd een aanvullend tweejarig programma volgen om les te geven op Mahendra's school zelf. Op die manier kunnen we nog wat langer thuis blijven wonen ook ;-).

Wat zijn jullie lievelingsvakken op school?

Kiran: We houden niet van wiskunde - veel te moeilijk ;-) - maar wel van wetenschappen. Dat ligt meer in het verlengde van onze interesses.

Welke muziek beluisteren jullie zoal ginder?

Kiran: We luisteren vooral naar Nepalese muziek.

Oei, daar zijn we niet zo in thuis ;-). Wat is jullie lievelingseten?

Jyoti en Kiran: momo's! (Dit zijn gestoomde of gefrituurde deegpakketjes gevuld met vlees of groenten, nvdr.)

Daar hebben we nog nooit van gehoord. We zullen dringend eens naar daar moeten komen om jullie cultuur beter te leren kennen.

Jyoti: Dat moeten jullie zeker doen, altijd welkom!

Het ga jullie goed!

Een laatste chèque gaat binnenkort de deur uit richting Nepal. Op deze manier werd een mooie periode afgesloten voor het VKO. Of misschien toch nog niet helemaal? Directeur en pleegvader van Jyoti en Kiran is alleszins geïnteresseerd om eens naar België te komen en zo ons onderwijssysteem beter te leren kennen. (Hij denkt dat hij veel van ons kan leren voor zijn eigen school ;-)). We zeggen om af te ronden nog dat we hem op het VKO met open armen zullen ontvangen!

*Interview via Skype door meneer Verhasselt en mevrouw Van Opstal
(de toenmalige begeleiders van de leerlingenraad)*